

In de avond

In de avond, de dag voorbij, bid ik tot U, God.
Ik zie nog uw mensen,
mensen zonder tijd en zonder rust,
gejaagd en opgejaagd.
Zij hebben toch zoveel te doen.
Er wordt van hen zoveel verwacht.
Zij leven onder druk, of is het schuld,
om alles wat niet is gedaan
om alles wat hun kracht te boven gaat.

God, wees Gij hun toevlucht.
Niet dat Gij het in hun plaats moet doen,
ook niet dat Gij hen zult ontslaan
van enige verantwoordelijkheid...
Maar, laat hen tot rust komen bij U.
Neem Gij die spanning weg.
Verlicht Gij die druk op hun hart.
Laat hen weer op adem komen.

Laat Gij hen inzien
hoeveel 'verplichtingen' er geen zijn.
Hoeveel spanning van mensen komt
en over uiterlijkheden gaat.
Laat hen bij U ontdekken, God,
waar het zwaartepunt ligt van hun leven.
Hoeveel vreugde zij kunnen beleven
aan de zuivere wet van menselijke liefde:
dat brede veld waar niets moet,
maar alles mag
voor het diepste geluk van de medemens.

Zeg hen dat het voor U niet uitmaakt
of zij wel 'slagen' in het leven,
of zij wel ten volle presteren.

God, het is avond, de dag voorbij.
Wandel nog eens door de nacht, God.
Wees Gij hun adem,
zolang het nacht is op de wereld.

(Manu Verhulst)